

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.018 van 5 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 20 juni 2008 hebben ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker SAUBANOV Farkhad luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger, van gemengde origine (vader van Tataarse origine en moeder van Bashkierse origine). U verliet de Russische Federatie op 21 mei 2004. Op 24 mei 2004 kwam u in België aan waar u op dezelfde dag samen met uw vrouw Shakirova Gulnaz (ov 5.612.826) een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 9 augustus 2004 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een onontvankelijkheidsbeslissing. Op 27 september 2004 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U keerde niet terug naar de Russische federatie. Op 17 maart 2005 vroeg u voor de tweede keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Hierbij legde u nieuwe documenten neer, namelijk een videocassette, kranten-, internet- en andere artikels. Op 29 maart 2005 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een onontvankelijkheidsbeslissing. Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal, op 27 april 2005 legt u nog bijkomende internetartikels neer.

B. Motivering

Eerst en vooral moet er opgemerkt worden dat de Commissaris-generaal over uw eerste asielaanvraag oordeelden dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd werd.

U keerde niet terug naar de Russische Federatie na uw eerste asielaanvraag.

De nieuwe elementen die u neerlegt, namelijk de vier krantenartikels, de videocassette en de internetartikels en de artikels zijn niet van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen kunnen herstellen gezien de volgende vaststellingen:

Betreffende de videocassette (doc9) moet er opgemerkt worden dat deze geen bewijs vormt van de door u aangehaalde problemen. Zo verklaart u immers dat er op de videocassette te zien is hoe men u eind januari 2004 bij de UVD in Neftekamsk enkel vragen stelt over uw identiteit (gehoorverslag CGVSII p11-12). De video die u voorlegt toont aan dat u ondervraagd werd, maar toont niet aan op basis van wat u ondervraagd werd en vormt aldus geen bewijs van de door u aangehaalde problemen en kan bijgevolg de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen niet herstellen.

Het krantenartikel "ontmoeting" (doc3) is een interview met een lid van uw geloofsgemeenschap en er wordt gesproken over zijn geloofsovertuiging en over de manier waarop ze behandeld worden door de ordediensten (gehoorverslag DVZp14) en over de vernedering, slagen, bedreigingen en vervolging door de autoriteiten (gehoorverslag CGVSII p14-15). De problemen die in dit artikel beschreven worden (bezoeken, huiszoekingen, ondervragingen, het nemen van vingerafdrukken, het filmen en het toebrengen van slagen door de ordediensten) zijn niet van die aard dat ze een bewijs vormen van de ernst van de door u aangehaalde persoonlijke problemen kan bijgevolg de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen niet herstellen.

Het krantenartikel "een niet drinkende zondaar" (doc5) gaat over de reactie van bepaalde mensen op het krantenartikel "ontmoeting" (gehoorverslag DVZ p14). In dit artikel gaat het enkel over de mening over de geloofsgemeenschap en over het geloof van enkele lezers van het krantenartikel "ontmoeting" en het kan bijgevolg de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen niet herstellen.

Het krantenartikel (doc4) is een interview met een vrouw die ook reageert op hetzelfde krantenartikel (gehoorverslag DVZ p14). In dit artikel gaat het ook enkel over de mening van één lezeres over het geloof en over de geloofsgemeenschap en het kan bijgevolg de geloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen niet herstellen.

Het krantenartikel "operatie Fatima" uit de krant Integral Inform (doc6) gaat over preventieve aanhoudingen door de politie nadat verschillende terroristische aanslagen werden gepleegd in Moskou en over het feit dat de eerste etappe van deze operatie in Neftekamsk heeft plaatsgevonden (gehoorverslag DVZ p14).

Het internetartikel (doc7) gaat over de moslims in Baskirië, over het feit dat veel moslims zonder reden gearresteerd worden, maar het gaat niet over uw geloofsgemeenschap, maar de manier waarop jullie door de autoriteiten behandeld worden is hetzelfde volgens uw verklaringen (DVZ p14 en gehoorverslag CGVSII p17).

Het internetartikel (doc8) is een open brief van maatschappelijke werkers van Tatarstan waarin de massale aanhoudingen van moslims in Rusland en Tatarstan in de laatste maanden van 2004 aangeklaagd worden, maar het gaat niet over u persoonlijk (gehoorverslag DVZ p14 en gehoorverslag CGVSII p17-18).

De internetartikels en de artikels die u neerlegt (doc10 tem 16) handelen over de vervolging van moslims in het algemeen, maar gaan niet over uw geloofsgemeenschap en gaan niet over u persoonlijk (gehoorverslag CGVSII p18) en gaan over de arrestaties van moslims door de ordediensten, over de vrij spraak van een moslim die beschuldigd werd van het aanstoken van religieuze tweedracht, over de onwettelijke arrestaties van vrouwen van moslimmannen, over de handelingen en arrestaties door de politie van moslims in Baskirië en in Tatarstan, over de foltering die gebruikt werd tijdens arrestaties en over de arrestatie van studenten in Kabardino-Balkarië.

Deze artikels (doc6 t.e.m. doc8 en doc10 t.e.m. doc16) schetsen een situatie waarbij moslims in Rusland problemen kunnen kennen met de autoriteiten. De artikels kunnen echter niet aantonen dat elke moslim per definitie vervolgd wordt in Rusland. Gezien ze evenmin informatie bevatten over de problemen die u persoonlijk verklaarde gekend te hebben, kunnen ze de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent niet weerleggen.

U verklaart bij uw tweede asielaanvraag dat u vermoedt dat uw broer in Neftekamsk verbleef toen u telefonisch contact had met hem binnen de maand nadat u uw tweede negatieve beslissing gekregen had in september 2004 (gehoorverslag CGVSII p5 en p19-20). Hierbij moet er opgemerkt worden dat het zeer vreemd is dat uw broer die ook lid is van de geloofsgemeenschap en ook opgepakt werd samen met u eind januari 2004, nog steeds in Neftekamsk verblijft. Uw vrouw verklaart dat ze niet weet of u, toen u met uw broer belde, hem gevraagd heeft of hij nog problemen gehad heeft sinds uw vertrek naar België (gehoorverslag vrouw CGVS p10). Het is niet geloofwaardig dat als uw broer nog problemen gehad

zou hebben na uw vertrek omwille van zijn lidmaatschap van de geloofsgemeenschap, u hiervan niet op de hoogte zou zijn.

Tenslotte moet opgemerkt worden dat u verklaart dat u bij terugkeer vreest voor de autoriteiten omwille van het feit dat u een asielaanvraag ingediend hebt (gehoorverslag DVZ p13 en CGVSII p22). Hierbij moet opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat een asielaanvraag van Russische staatsburgers, die naar hun thuisland terugkeren, geen invloed heeft op hun lot bij terugkeer.

Gezien bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Inzake verzoekster SHAKIROVA Gulnaz luidt de bestreden beslissing als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger, van Tataarse origine. U verliet de Russische Federatie op 21 mei 2004. Op 24 mei 2004 kwam u in België aan waar u op dezelfde dag samen met uw man Shaubanov Farhad (ov 5.612.697) een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 9 augustus 2004 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een onontvankelijkheidsbeslissing. Op 27 september 2004 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U keerde niet terug naar de Russische federatie. Op 17 maart 2005 vroeg u voor de tweede keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Uw man legt nieuwe documenten neer, namelijk een videocassette, krantenartikels en internetartikels. Op 29 maart 2005 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een onontvankelijkheidsbeslissing. Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal, op 27 april 2005 legt u nog internetartikels neer.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man, Saubanov Farhad (ov 5.612.697). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw man werd als volgt gemotiveerd:

(...).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid.

2.1. Verzoekers voeren in een eerste en enig middel de schending aan van de motiveringsplicht, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 50, 52, 57/6, 62, 63/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van richtlijn 2004/83 van de Europese Unie en van de beginselen van behoorlijk bestuur zoals de zorgvuldigheidsplicht. Tevens worden de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen machtsmisbruik en manifeste beoordelingsfouten aangewreven.

In hun verzoekschrift geven verzoekers een uitgebreide uiteenzetting aangaande het statuut van vluchteling, het onderzoek naar geloofwaardigheid en de motiveringsplicht. Zij verwijzen hierbij naar diverse rechtsleer en rechtspraak zonder hun theoretische beschouwingen in concreto toe te passen op de voorliggende zaak en de bestreden beslissingen.

Aangaande de bestreden beslissingen werpen zij op dat:

- de videocassette wel degelijk aantoont dat verzoeker ondervraagd werd in een onderzoek met andere personen;
- uit het krantenartikel blijkt dat wie tot de organisatie behoort vervolgd wordt;
- alle radicalere moslims vervolgd worden als zogezegde terroristen, hetgeen een vervolging uitmaakt op basis van het behoren tot een sociale groep;
- verzoeker zijn echtgenote niet alles vertelde om haar niet ongerust te maken;
- verzoekers broer ondergedoken leeft en eens hij gevonden zou worden wel degelijk vervolgd zal worden.

2.2.1. De Raad wijst er vooreerst op dat opdat een middel ontvankelijk zou zijn, het niet volstaat allerlei geschonden rechtsregels op te geven, maar dat genoegzaam moet worden toegelicht hoe de bestreden beslissing deze rechtsregels heeft miskend. Te dezen kan de Raad zelfs niet ontwaren welke de bedoeling kan zijn van het aanvoeren van een schending van artikel 63/2 van de Vreemdelingenwet, dat is opgeheven, van artikel 49 van de Vreemdelingenwet, dat handelt over het verblijf van de genietter van het vluchtelingenstatuut, en van artikel 50 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat de vreemdeling die niet in het bezit is van de vereiste binnenkomstdocumenten en die de erkenning van de status van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vraagt zich binnen de acht werkdagen na binnenkomst vluchteling moet verklaren.

Voorts moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, artikel dat de verwerende partij de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet te beoordelen, zodat niet valt in te zien hoe artikel 52, dat aan de verwerende partij dezelfde bevoegdheid geeft op andere gronden, kan geschonden zijn. Voormeld artikel 57/6 stelt slechts de bevoegdheden van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast en bepaalt dat zijn beslissingen met redenen worden omkleed.

De omzettingstermijn van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van de onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, is blijkens artikel 38 van de voormelde richtlijn verstreken op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitevinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.2.3. De bestreden beslissing is gesteund op de bevinding van de Commissaris-generaal dat de door verzoeker neergelegde documenten geen ander licht werpen op de negatieve appreciatie van zijn geloofwaardigheid, gedaan in het kader van zijn eerste asielaanvraag.

Verzoekers volharden dat de door hen neergelegde videocassette aantoont dat verzoeker ondervraagd werd in een onderzoek met andere personen en stellen dat alle radicalere moslims vervolgd worden als zogezegde terroristen. Het loutere herhalen van aangehaalde vluchtmotieven, zonder inhoudelijk in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen vermag niet deze motieven te ontwrichten. Er werd immers vastgesteld dat op de kwestieuze videocassette niet te zien is op basis waarvan verzoeker ondervraagd werd, zodat dit stuk niet bewijskrachtig is.

Verzoekster bleek totaal onwetend over het lot van verzoekers broer, die tot dezelfde geloofsgemeenschap zou behoren en die achterbleef in hun streek van herkomst. Zij wist zelfs niet of haar echtgenoot ernaar vroeg toen hij telefonisch contact had met zijn broer (stuk 8 van het administratief dossier, gehoorverslag van 27 april 2005, 10). Dit gegeven valt niet te rijmen met de voorgehouden gegronde vrees voor vervolging, temeer nu blijkt dat verzoekers broer in een vergelijkbare situatie verkeert. Indien zij daadwerkelijk gevlucht waren omwille van de redenen die zij opgeven, zouden zij het lot van de achtergebleven lotgenoten nauwgezet volgen. De stelling dat verzoeker zijn echtgenote niet ongerust wilde maken en haar daarom niet alles vertelde, is niet plausibel en werpt geen ander licht op de gedane vaststelling.

De loutere bewering aangaande het ondergedoken leven van de broer van verzoeker vermag niet de bestreden beslissingen te weerleggen.

Gelet op wat voorafgaat blijven de gronden van de bestreden beslissing staande. De Raad maakt de motivering van deze beslissing dan ook tot de zijne en beschouwt ze als zijnde hier hernomen. In hoofde van verzoekers kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen.

3. Verzoekers vragen de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij hen (RvS 3 september 2008, nr. 185.993) en er dient vastgesteld dat zij niet aangeven op welke wijze artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geven zij aan waarom zij een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. De Raad ontwaart geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 december 2008 door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

dhr. G. OOGHE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. OOGHE.

F. HOFFER.